

Aan de leden van de vaste Kamercommissie voor
Veiligheid en Justitie

Reclassering Nederland
Landelijk kantoor

Vivaldiplantsoen 100-200
3533 JE Utrecht
Postbus 8215
3503 RE Utrecht
(T) 030 232 49 49
(F) 030 232 49 50
(I) www.reclassering.nl

Datum	28 februari 2012
Onderwerp	minimumstraffen
Briefnummer	12.020/100770/CH/SvG
Contactpersoon	Corine Hessel
Telefoon	06 – 517 494 79
E-mailadres	c.hessel@reclassering.nl

Geachte leden,

Het kabinet is voornemens om in Nederland minimumstraffen te introduceren in geval van recidive bij misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld. U heeft reeds kennis kunnen nemen van de kritische adviezen van diverse partijen uit de strafrechtketen. Ook Reclassering Nederland sluit zich bij deze kritiek aan en levert met deze brief graag een bijdrage die u desgewenst kan betrekken bij uw inbreng voor het verslag inzake het wetsvoorstel minimumstraffen op 1 maart 2012.

Vergelden én recidive voorkomen

Het strafrecht in Nederland kent drie belangrijke doelen: vergelden, afschrikken en resocialiseren. Vergelding is terecht een doel van de straf, dat vindt ook Reclassering Nederland. Zeker als het gaat om zware delicten met ernstige gevolgen voor het slachtoffer. De nadruk komt met de invoering van minimumstraffen echter te liggen op dit ene strafdoel, terwijl juist om nieuwe slachtoffers te voorkomen, het van groot belang is dat er óók wordt ingezet op gedragsverandering. In de huidige praktijk weegt de rechter alle doelen van de straf voordat hij tot een oordeel komt. Er is dan ook geen enkele aanleiding om de rechter te beperken in zijn mogelijkheden een passende straf, die alle doelen dient, op te leggen. Zeker niet als ook nog in ogenschouw wordt genomen dat rechters de laatste jaren – op vordering van het Openbaar Ministerie – daders al vaker langere gevangenisstraffen zijn gaan opleggen.

Maatwerk

De afgelopen jaren hebben we met de gehele strafrechtketen en met steun van de voltallige Tweede en Eerste Kamer en diverse kabinetten, toegewerkt naar een persoonsgerichte aanpak, waarbij maatwerk een kernbegrip is. Onder andere de wet

Voorwaardelijke Sancties is daar een vrucht van. De reclassering is steeds beter in staat om tot een goede risicotaxatie te komen en op die basis te adviseren omtrent de meest doeltreffende aanpak. Maatwerk betekent ook dat een rechter de omstandigheden waaronder een delict werd gepleegd en de persoon van de dader mee moet kunnen laten wegen in zijn oordeel. Ook de Raad van State benadrukt in haar advies dat maatwerk een wezenlijk element is van straftoemeting. Het voorliggende wetsvoorstel doet hier geen recht aan, zoals ook blijkt uit de diverse voorbeelden die zijn opgetekend in de aan u aangeboden adviezen.

Kosten en effectiviteit

Wetenschappelijk onderzoek wijst uit dat alleen inzetten op repressie geen gunstig effect heeft op de recidive. Daarnaast zijn de kosten voor de invoering van minimumstraffen hoog, terwijl een positief effect op de recidive niet is bewezen, ook niet in internationaal perspectief. Ook de Raad van State wijst hierop in haar advies. Sterker nog, Reclassering Nederland vermoedt zelfs een averechts effect; grotere detentieschade door langere detentieduur, daardoor minder resocialisatiemogelijkheden, geen verandering van gedrag en dus meer recidive. Meer slachtoffers, meer maatschappelijke schade en nóg hogere kosten voor de rechtsgang van deze nieuwe feiten.

Met vriendelijke groet,

Sjef van Gennip
algemeen directeur

In afschrift aan:

De minister van Veiligheid en Justitie, de heer mr. I. W. Opstelten
De staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, de heer mr. F. Teeven
Openbaar Ministerie, de heer mr. H.J. Moraal
Raad voor de Rechtspraak, heer mr. F.W.H. van den Emster
Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak, de heer mr. R.F.B. van Zutphen
Eerste Kamer der Staten-Generaal, commissie voor Veiligheid en Justitie